

γιαγλής

γιαγλής, ο, ουσ. [<τουρκ. *yagli* (= λιπαρός, λιγδερός)], (στη γλώσσα της αργκό) το κορόιδο: «αν ψάχνεις για γιαγλή, σε πληροφορώ πως δεν είμαι».

- (δε) με πιάνουν γιαγλή ή (δεν) πιάνομαι γιαγλής, (δεν) εξαπατούμαι, (δεν) ξεγελιέμαι, (δεν) πέφτω θύμα εξαπάτησης: «με πιάσανε γιαγλή κι έδωσα ένα κάρο λεφτά για σκάρτο εμπόρευμα». Συνών. (δε) με πιάνουν βιδέλο ή (δεν) πιάνομαι βιδέλο / (δε) με πιάνουν γιατρό ή (δεν) πιάνομαι γιατρός / (δε) με πιάνουν θύμα ή (δεν) πιάνομαι θύμα / (δε) με πιάνουν κορόιδο ή (δεν) πιάνομαι κορόιδο / (δε) με πιάνουν κότσο ή (δεν) πιάνομαι κότσο / (δε) με πιάνουν μπαγλαμά ή (δεν) πιάνομαι μπαγλαμάς.

- τον πιάνω γιαγλή, τον κοροϊδεύω, τον ξεγελώ, τον εξαπατώ: «ήθελε να μου κάνει τον έξυπνο, αλλά τον έπιασα γιαγλή χωρίς να το καταλάβει». Συνών. τον πιάνω βιδέλο / τον πιάνω γιατρό / τον πιάνω θύμα / τον πιάνω κορόιδο / τον πιάνω κότσο / τον πιάνω μπαγλαμά.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας